

Զի երբ կամաց և հրամանին
Հայն հպատակ էր արքայի,
Եւ անդամոց ընդ իւր զիլսցն
Միօրինակ գործէր ողի :

Թագաւորէր միահեծան
Յայնժամ ազգիս ողջ թագակալ,
Ակօսն ուր նախ արկաւ յերկիր
Միր հայրենիքն էր ոսկեգար:

Երբ մի էր աղդ և մի սերունդ,
Անդ միաբան Հայն համազունդ.
Այլ միութեան փոյթ փեռ եկտումն
Մինչ խոնեցաւ ազդ եկամուտ:

Արշակունին յահեղն իւր թափ
Աշեղասաստ ի ծագս ազգաց,
Աղին Հայոց շնչէր ի մարտ
Եւ հայ արիւն էր ոյժ բազկաց:

Մինչ համարիւնք ի ցեղս օտար
Ազգակցեցան աշխարհամք,
Մուտ խորդութիւն ի համազիս,
Ատելութեան հարաւ բորբոք :

Յարեաւ ի կոիւ տոհմ ընդ տոհմի
Եւ տուն ընդ տուն միշտ նախանձ,
Անդ Հայաստան զբիւր չարեաց
Քամեաց մրուր յիւր զառն Արկած :

Անգութ, զու հիմ չածես զութ
Ընդ մահ որդւոցդ անմահաշունչ,
Սուր ովաք ընդ մուս անցեալ ովուոց
Ցաւուս սրտիդ չարես մրմունջ :

Զուրկ յԱրքայից, Խմբից զօրաց
Այժմ անիշխան կաս ամայի,
Լաց դու Այրիդ լաց անձկայրեաց
Իրմէ զբու յաւերակի:

Այս քո քաղաք զահ ալքունի,
Յայր աւերակս հաւուց ճշիւն,
Կոյր բուն քեզ անդ ընկերշակի
Դերբուկք հեծեն լեւնահանզոյն:

Ցո՞ր վայր խաղայ աստ լուութիւն
Նախնի քաղաք քո յԱրմաւիր
Աւը հողակոյտ տեսիլ տիսուր
Եւ արքունիք հիմանցն ի խիլ:

Ուր են քո փառք նախանձ ազգաց,
Յոր Հայաստան, զու պանէիր,
Զի՞ քող ի թուխակ կաս զու լքած

Մերկ ծիրանեացդ յարքայակիր.
Ուր ուամիկ խումբ հազարաց
Եւ արիւնոտ անհուն փփինք,
Յայր յորդութիւն անշամանդաղ
Գիշերանայր այզուց երկինք:
Ուր քո Մծրին Երուանդաշատ
Եւ Արտաշատն, Արշակաւան
Եւ մարդաշատն հուսկ քո Անին,
Դիցն Ազգիս վայր Բարենեաց աւան :

Եւ ի նոսին զահ զահակալ
Պալատականքն Աւագորեար,
Ուր փայլեցան ի իննամս ազգին
Ի տան Հայոց իբրու գոհար :

(Մաշեն է յաջորդ անգիտու) .
ԱԲԷ ԱՐՔԵՊԵԿՈՊՈՍ

ԱԶԳԱՅԻՆ

Ենցեալ Յունիս ամսոյ մէջ՝ Վեհ.
Հոյրապետ հետևեալ Ասնդակը ուղղեց
Արուսաստանի մէջ եղած Հայոց թեմ.
Վաենից և ոգեսոր կառավարութեանց:

« Անոնաւոր ներդաշնակութիւն եղա-
նակաց երգոց և Հարականաց ի պաշտա-
մունս Եկեղեցւոյ անշու շա խոր իմն ներ-
գործեն զոպաւորութիւն ի սիրտս հաւա-
տացելոց ի Քրիստոս, և շարժեն զգաց-
մունս նոցա ի ջերմեռանուն Եստուածպատշ-
տութիւն և ոգեսորեն երինային սիրով .
ուստի և Եկեղեցին Հայաստանեայց ա-
ռանձին իմն ուշագրութեամբ կանխագոյն
ինամք և փոյթ տարաւ նա և ձայնագը-
րութեան արհեստին վասն կանոնաւոր ե-
րաժշտութեան և երգեցողութեան յԵ-
կեղեցիս, որպէս է տեսանել ի վաստակս
երանելի նախնեաց մերոց:

Իսյյը քանդվել յանցանել ժամանակաց ի բուռն ներգործութենէ օտարազգի տիրապետողաց Հայաստանի և ի վրդովել խաղաղութեան աշխարհին և ի ցիրուցան սփռեն Ազգայնոց մերոց ընդ ոլորտս տիեզերաց, սպառեալ բոլորովին Հայկականս զօրութեան, Առուրբ Խկեղեցին մեր թէ և անխախտ յիւրում ուղղափառութեան մնաց և ֆնասցէ ցկատարած աշխարհի, սակայն ի բազում տեղիս ոչ սակաւ արտաքին բարեձնութեանց և եղանակաց երգեցողութեան նորին խանդարութին մուտքործեաց՝ ի պատճառս հարստահարութեանց օտարաց և ի տղիտութենէ մերազնեայց, մինչեւ ցաւօք սրտի ասել՝ զի և ի Մայր Աթոռս Հայաստաննեայց տեսանի ոչ սակաւ խանդարութին կանոնաւոր եղանակաց Շարականաց և երգոց ըստ երաժշտական արհեստի, զոր երանելի նախնիք մեր խնամք տարեալ՝ արհեստական Հայնագրութեամբ յօրինեալ էին. ուստաի ի բաւական ժամանակաց հիան ի թիւս բազմադիմի ամենակարեսր պիտոյից Ազգին և Խկեղեցւոյ մերոյ և Մայր Աթոռոյս, իդհ կալաք նա և զԱշկեղեցական երաժշտութեան զնանդարմունս յառաջին իւր զըրութիւնն և ի կանոնաւորութիւնն վերածել ի պարծանս Խկեղեցւոյ և ի միսիթարութիւնն ժամանական մազ մինչեւ ցայսօք զանազան դժուարութիւնք խափանաւոր սփռելոյ զբարենպատակ մտադրութիւնն մեր: Խւքանդի ժամանակին յաղթեաց խոչընդուն դժուարութեանց, և հանդամանք իրաց սափեն զմեզ և մեօք զձեզ և զամենայն հովեւս Խկեղեցւոյ փոյթ ունել ընդ ներքնոյն և զարտաքին բարեձեռութեան Խկե-

ղեցւոյ սրբոյ, ուստաի և արժան համարեցաք հրաւիրել զհմուտ ոք երաժշտային Հայկական ձայնագրութեան (նօթայ), որպէս զի՝ մարթ իցէ մեզ աստ ի սուրբ Խջմածին նախապէս սկզբնաւորել զդիտութիւն կարեսր արհեստին այնորիկից զրոյ զպէտս կարեորութեան ամենայն լուսաւորեալ Ազգք վաղուրեմն քաջագէս ծանեան:

Երգ ըստ որում փոյթ և փափագ մեր այն է, զի յամենայն Խկեղեցիս Հայոց իւրաքանչիւր վիճակաց միանգամայն ներմուծցի այն պիտանի վիտութիւնն ներդաշնակութեամբ երգելոյ, վասն որոյ անօրինեցաք, զի Թամական Վաեանք և Կառավարութիւնք իւրաքանչիւր վիճակաց փոյթ կալցեն յատուկ վերահասութեամբ նախագահի իւրեանց պատրաստել և առաքել այսր առ մեզ զմէն մի չափահաս դըպիր երիտասարդ ի գոգրաց Խկեղեցեաց իւրեանց ցսկեղըն առաջիկայ Անպատեմբեր ամսոյ, որ ունիցի ըստ ամենայնի առողջ կազմուած անձին և ձիլք և փափաք ուսման երաժշտութեան, և ս լիցի երկարողի և սրամիտ, որպէս զի ուսանելով նորաստ ի սուրբ Խջմածին զգիտութիւնն Հայնագրութեան՝ կարասցէ յետ միոյ ամի ուսուցիչ լինել ի թեմական կամ ի վիճակային ուսումնարանի, ուր ժողովեալ յամենայն գիւղօրէից վիճակին զտիրացուս ի ձեռն Ա. Վաշնորդաց կամ Յաջորդաց՝ ուսուցէ և նոցա, որով յԽկեղեցիս ամենայն վիճակաց Հայոց ըստ երաժշտական օրինի միաձայն երգել ուսցին զերգս հոգեսրս: Ոյր սակա պատուիրեմք Վաեանիդ, զի ի հասանել առ Զեզ Հայոց փափետական կոնդակիս՝ փոյթ կալջիք յատկապէս որո-

